

Krzysztof Szuwarowski

Żywiec, woj. bielsko-bialskie

Informator Archeologiczny : badania 13, 256-257

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ponadto podczas nadzorów zlokalizowano odcinek kurtyny 2-3 z dobrze czytelnym zarysem drogi wałowej.

Badania przy fortyfikacjach zamojskich będą kontynuowane.

ZAMOŚĆ
Stare Miasto

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Zamościu

Badania prowadzili mgr mgr Grażyna Nawrońska, Paweł Dębowski pod kierownictwem mgr. Tadeusza Nawrońskiego /autor sprawozdania/. Finansowała Wojewódzka Dyrekcja Rozbudowy Miast i Osiedli Wiejskich w Zamościu. Trzeci sezon badań. Miasto nowożytnie /koniec XVI-XIX w./

Prace kontynuowano w północno-zachodnim kwartale Rynku Wielkiego. Między południową elewacją Ratusza i jego zewnętrznymi schodami odsłonięto dalsze relikty schodów i odwachu. Natomiast przed schodami odkryto pełny zasięg bruku przylegającego od północnej strony do fundamentu pręgierza. Po stronie północnej bruku znajdowały się dwa cieki kanalizacyjne /?/ wyłożone dranicami, wchodzące pod filary schodów. Ustalono także system konstrukcyjny filarów schodów.

Kolejnym punktem badawczym był blok XXIV w północnej części miasta. Prace miały dostarczyć danych dotyczących projektowania bloku. Na podstawie badań powierzchni wewnątrzblokowej stwierdzono występowanie kilku piwniczek, zagłębionych mocno w całec, zawierających bogatą serię wyrobów ceramicznych i szklanych.

Pracami objęto także podcienia bloku III, tzw. Ormiańskiego, gdzie wykonano dwa wykopy. Wykazały one mocno naruszoną stratygrafię, uniemożliwiającą określenie relacji chronologicznych między kamienicami i podcieniami.

Niezależnie od badań systematycznych, w obrębie całej Starówki prowadzono nadzory archeologiczne nad wykopami ziemnymi. Prace instalacyjne wykonywano w różnych częściach miasta /ul. Zamkowa, Pałac-Arsenał, ul. Łukasińskiego, ul. Pereca, ul. Lenina, ul. Bazylińska, podcienia bloki IV i V, dziedziniec Ratusza/. Dostarczyły one dalszych informacji o pierwotnej konfiguracji terenu, charakterze nawarstwień i zabudowy mieszkalnej, sieci XIX-wiecznej kanalizacji. Jednym z ciekawszych odkryć było zlokalizowanie potężnej /?/ prowadzącej z Arsenалу na bastion 3.

Badania i nadzory będą kontynuowane.

ZYWIEC
woj. bielsko-bialskie

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Rzeszowie

Badania prowadził mgr Krzysztof Szuwarowski.
Finansował WKZ w Bielsku-Białej. Trzeci sezon
badań /wliczając prace z lat 1968-1969 prowa-
dzone przez PP PKZ Oddział w Krakowie/.
Zamek XV-XIX w.

Celem badań było rozpoznanie południowo-zachodniego odcinka naj-
starszych, XV-wiecznych fortyfikacji, oraz rozstrzygnięcie zasięgu i formy
zamknięcia skrzydła południowego w dziedzińcu arkadowym. Prace koncen-
trowały się w dwu rejonach.

1. Przyziemie ryzalitu południowo-zachodniego

Odsłonięto tu relikty dwu narożnych baszt kamiennych. Przyległe
warstwy zostały utworzone w latach 1721-1723, w czasie ostatniej
wielkiej rozbudowy zamku, likwidującej równocześnie wcześniejsze
umocnienia i nawarstwienia.

2. Dziedziniec wewnętrzny

Uchwycono mur kamienny przebiegający po linii wyznaczonej przez
trzęcie /licząc od północy/ kolumny arkad. Jego usytuowanie odpo-
wiada lokalizacji kurtyny zamykającej dziedziniec od strony południo-
wej, która miała powstać w r. 1569. W rozpoznanym układzie straty-
graficznym wyróżniono warstwy pochodzące z czasów budowy /XV w. /
i użytkowania muru. Ostateczne ukształtowanie terenu podobnie jak
w ryzalicie południowo-zachodnim nastąpiło tu w latach 1721-1723.

Badania będą kontynuowane.